

NAKOWAĆ (3) *vb pf*

Pierwsze a oraz o jasne.

fut 3 pl nakują (1). ◇ *praet 3 sg m* nakowął (1). ◇ *3 pl m pers* nakowali (1). ◇ [*imp 2 sg* nakuj.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Wykuć, wyrzeźbić wiele (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [czego (pl)] (3) : bo musiałbym z żalem y o pieniądżach/ z ktorých łkoro w Polłfcze/ w Litwie/ y w Prusłech ich nakułą/ przez ręce żydowłkie y cudzożiemców mächlerłtwo wnet zgorłżą przyłáđą/ przekowáne kotłý rádniey/ niż monetę miewamy. GostGospSieb +4.

nakować z czego (1): [Ludzie] Bogów łobie z kámieniá nowych nakuwáli/ Y nikczemnym łzaleni łłupom łye kłániáli. KochPs 118; [chcę iżby łobie klenoty wzyłął á łnich nakuý pieniędzy JanKoszŻyw E7].

nakować na czym (1): A Herbow pozłóciłtych ná wrociech nakuwał RejZwierc 246v.

Formacje współrdzenne cf KOWAĆ.